

РЕШЕНИЕ

№ 431

гр. София, 26.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 12.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **7904** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба с вх. № Е-11-Р-00-11/04.08.2020 г. от Л. П. И., гражданин на Руска Федерация, [дата на раждане], чрез адв. Р. Д., със съдебен адрес: [населено място], ул „Св. К. О.“ № 1, ет. 2, срещу Решение № Ж-498/10.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност и неправилност на постановеното Решение № Ж-498/10.07.2020 г. на КЕВР, изразяващи се в противоречие с дадените указания по тълкуване и прилагане на закона в Решение № 5306/08.08.2019 г. по адм. дело № 2488/2019 г. по описа на Административен съд София-град /АССГ/, потвърдено с Решение № 4814/24.04.2020 г. по адм. дело № 11835/2019 г. по описа на Върховен административен съд /ВАС/, с които е върната преписката на КЕВР за ново произнасяне.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – КЕВР, редовно призован, представлява се от юрк. Б., оспорва жалбата като неоснователна, прави искане да се приеме административната преписка и поддържа мотивите в Решение № Ж-498/10.07.2020 г. на КЕВР. Претендира юрисконсултско възнаграждение и представя писмени бележки.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно призована, не се представлява.

Заинтересованата страна – Т. В. М., редовно призована, не се представлява.
Заинтересованата страна – Р. Д. Д., редовно призована, не се представлява.
Заинтересованата страна – Е. М. Мишина, редовно призована, не се представлява.
Заинтересованата страна – В. В. И., редовно призована, не се представлява.
Заинтересованата страна – И. В. Мишина, редовно призована, не се представлява.
Заинтересованата страна – Л. В. К., редовно призована, не се представлява.
Заинтересованата страна – М. Л. Е., редовно призована, не се представлява.
Заинтересованата страна – Г. Н. К., редовно призована, не се представлява.
Заинтересованата страна – Б. Б. Ф., редовно призована, не се представлява.
Заинтересованата страна – О. В. Б., редовно призована, не се представлява.
Заинтересованата страна – О. В., редовно призована, не се представлява.
Заинтересованата страна – Любов А. Н., редовно призована, не се представлява.
Заинтересованата страна – А. Д. Н., редовно призована, не се представлява.
Заинтересованата страна – М. Г. Щ., редовно призована, не се представлява.
Заинтересованата страна – Л. Н. Ш., редовно призована, не се представлява.
Заинтересованата страна – С. Г. К., редовно призована, не се представлява.
Заинтересованата страна – В. В. Л., редовно призована, не се представлява.
Заинтересованата страна – Г. В. П., редовно призована, не се представлява.
Заинтересованата страна – М. В. А., редовно призована, не се представлява.
Заинтересованата страна – Д. И. Х., редовно призована, не се представлява.
Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

С Решение № Ж-46/31.01.2019 г. на КЕВР е прекратена административно производство, образувано по Жалба с вх. № Е-11Р-00-11 от 19.06.2018 г., подадена от собствениците на самостоятелни обекти в комплекс „Р. Бей 2“, [населено място], срещу [фирма].

Решението на регулаторния орган е обжалвано от собствениците на самостоятелни обекти в комплекс „Р. Бей 2“, [населено място], като по жалбата е образувано адм. дело № 2488/2019 г. по описа на Административен съд София-град /АССГ/. С Решение № 5306/08.08.2019 г. АССГ се произнася по посоченото дело, като отменя изцяло постановено от КЕВР Решение № Ж-46/31.01.2019 г. Решението на АССГ е потвърдено с Решение № 4814/24.04.2020 г. по адм. дело № 11835/2019 г. по описа на Върховен административен съд /ВАС/.

КЕВР в закрито заседание на 10.07.2020 г., след като се запозна с Решение № 5306/08.08.2019 г. по адм. дело № 2488/2019 г. по описа на АССГ, потвърдено с Решение № 4814/24.04.2020 г. по адм. дело № 11835/2019 г. по описа на ВАС, се произнася с Решение № Ж-498/10.07.2020 г., като отхвърля Жалба с вх. № № Е-11Р-00-11 от 19.06.2018 г., подадена от собствениците на самостоятелни обекти в комплекс „Р. Бей 2“, [населено място], срещу [фирма], като неоснователна и прекратява административното производство.

В КЕВР е постъпила Жалба с вх. № Е-11Р-00-11 от 04.08.2020 г., подадена от Л. П. И., гражданин на Руска Федерация, [дата на раждане] г – собственик на самостоятелен обект в комплекс „Р. Бей 2“, [населено място], чрез адв. Р. Д., срещу Решение № Ж-498/10.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, въз основа на която жалба е образувано настоящото съдебно производство пред АССГ.

В жалбата се твърди, че КЕВР не се е съобразил с указанията на съда, изложени в мотивите на Решение № 5306/08.08.2019 г. по адм. дело № 2488/2019 г. по описа на АССГ, потвърдено с Решение № 4814/24.04.2020 г. по адм. дело № 11835/2019 г. по описа на ВАС, като е постановил незаконосъобразно и неправилно решение. Изложени са съображения, че КЕВР в пълно противоречие и при неспазване на задължителните указания на съда за прилагане на чл. 117, ал. 8 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и откриване на самостоятелни партии за реално ползвана електрическа енергия, е приел, че в настоящия случай не е приложима разпоредбата на чл. 117, ал. 8 от ЗЕ, че е необходимо изградените и въведени в експлоатация присъединителни съображения от инвеститора да бъдат прехвърлени в собственост на електроразпределителното дружество, като това обстоятелство също изключва възможността за прилагане на чл. 117, ал. 8 от ЗЕ. Релевират се доводи, че КЕВР само е констатирал препятстването на прехвърлянето на съоръженията от инвеститора [фирма] /правоприемник на [фирма]/. Жалбоподателката счита, че не следва бездействието на [фирма] и [фирма] да води до отказ за индивидуално присъединяване към електропреносната мрежа на собствениците на горепосочения жилищен комплекс.

Ответната страна -КЕВР чрез процесуалния си представител юрк. Б. в писмените бележки, приложени към делото, изразява становище, че не са налице същите отменителни основания, като процесното решение на КЕВР е законосъобразно и постановено в съответствие с правните норми. Излага доводи, че апартаментите не са присъеднени към мрежата на енергийното дружество, като страна по договорите с електроразпределителното дружество е инвеститорът [фирма], правоприемник на [фирма], и е именно негово задължение да предостави ползването на електрически уредби и съоръжения на оператора на електропреносната мрежа, съответно на оператора на електроразпределителна мрежа, за целите на преобразуването и преноса на електрическа енергия до други клиенти. . Процесуалният представител на ответника аргументира законосъобразността на процесното решение на КЕВР с тезата, че прехвърлянето е не само изпълнение на договора, а е предпоставка сградата да бъде електроснабдена и да бъдат открити индивидуални партии за собствениците на отделните подобекти.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Съдът намира жалбата за подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 13, ал. 9 от ЗЕ във вр. с чл. 145 от АПК. Същата отговаря на изискванията на закона относно формата и съдържанието ѝ, поради което същата е редовна и допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Решение № Ж-385/05.06.2020 г. е издадено от компетентен орган в предвидената от закона форма - взето е на закрито заседание на КЕВР съгласно правомощията на регулаторния орган. Решението е в изискуемата писмена форма и съдържа фактическите и правни основания.

Съдът приема за установено, че по време на действие на Наредба № 6 от 09.06.2004 г. за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи (отм. понастоящем) е сключен договора между инвеститора [фирма] и [фирма] за присъединяване на обект на потребител към електроразпределителната мрежа от 03.02.2009 г. на основание чл. 15

от Наредбата между [фирма] и [фирма], като са уговорени необходимите технически условия за присъединяване към електроразпределителната мрежа на обекта. Впоследствие строежът е приключен, въведен е в експлоатация, като отделните обекти на собственост в сградата са продадени на трети лица, включително и на жалбоподателката, която претендира да бъде захранена с ел. енергия чрез индивидуална партида.

Горесцитираната наредба е отменена, като е приета и действаща понастоящем Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. В заглавието и в текста на последната вместо понятието „потребител“ се използва „клиент“. Съгласно чл. 1 от действащата Наредба, с нея се определят условията и редът за присъединяване на обекти на клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните мрежи. Легална дефиниция на понятието „клиент“ се съдържа в Закона за енергетиката /ЗЕ/. Съгласно § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ "Битов клиент" е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди. По-нататък, съгл. т. 27б "Клиент" е клиент на едро или краен клиент на енергия или природен газ, включително предприятие за природен газ, което купува природен газ, а съгл. чл. 27г "Краен клиент" е клиент, който купува електрическа енергия или природен газ за собствено ползване. Безспорно жалбоподателят има качеството клиент по силата на цитираните дефиниции, поради което и има право да иска да бъде присъединен към електроразпределителната мрежа на оператора.

Бездействието на страната по договора за присъединяване, в случая на инвеститора, по прехвърляне на собствеността върху присъединителните съоръжения и сервитутни права на електроразпределителното дружество, не може да е основание да се отказва присъединяване на индивидуалните обекти на собственост.

Съгласно чл. 117, ал. 8 от ЗЕ собствениците на електрически уредби и съоръжения при техническа възможност и свободен капацитет предоставят ползването им на оператора на електропреносната мрежа, съответно на оператора на електроразпределителна мрежа, за целите на преобразуването и преноса на електрическа енергия до други клиенти – такива са именно собствениците на индивидуални обекти в процесната сграда. Ползването се предоставя след сключване на договор по цена, определена по методика, одобрена от комисията. При непостигане на съгласие комисията разпорежда предоставянето на ползването и заплащането на цена, определена от комисията по методиката.

При извършената от КЕВР в хода на административното производство проверка не е получена изисканата информация от инвеститора за прехвърляна на съоръженията, а електроразпределителното дружество [фирма] е констатирало, че няма нови факти и обстоятелства.

Съгласно разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от ЗЕ дейностите по преноса, разпределението и търговията с електрическа енергия са осъществяват след издаване на съответна лицензия. Ограниченията на регулирания пазар определят лицензионните дейности като общодостъпна услуга, която лицензиантът е длъжен да извършва в интерес на обществото. [фирма] е лицензиант за извършване на дейността разпределение на електрическа енергия. Съгласно разпоредбата на чл. 117, ал. 1 от ЗЕ операторът на електроразпределителната мрежа е длъжен да присъедини всеки обект на клиент на

електрическа енергия, който отговаря на предвидените в закона изисквания. В случая операторът на електроразпределителната мрежа за съответната територия е сезиран с искане на собственик на индивидуален обект, за проучване на възможност за присъединяване.

В случая КЕВР е констатирал, че е необходимо изградените и въведените в експлоатация присъединителни съоръжения от инвеститора да бъдат прехвърлени в собственост на електроразпределителното дружество, като част от цената за присъединяване, а не да останат собственост на [фирма] /правоприемник на [фирма]/. Неправилно КЕВР е приел, че това обстоятелство изключва възможността за прилагане на чл. 117, ал. 8 от ЗЕ, като така се препятстват правата на индивидуалните собственици по чл. 117, ал. 1 от ЗЕ. /в този смисъл Решение № 9384 от 4.07.2014 г. по адм. д. № 10710/2013 г. по описа на ВАС, IV отд.; Решение № 14592 от 4.12.2014 г. по адм. д. № 12176/2014 г. по описа на ВАС, Петчленен състав – I колегия/.

Жалбоподателката притежава самостоятелен обект, въведен в експлоатация, в сграда, за която е установено, че е присъединена към електроразпределителната мрежа на това дружество с договор за присъединяване №[ЕИК] от 03.02.2009 г. От поставянето на електрическите съоръжения под напрежение и реално ползване на електрическа енергия следва, че са изпълнени изискванията на чл. 23, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към разпределителните електрически мрежи, включително и тези, относими към предвидените средства за измерване на потребена енергия от бъдещите клиенти.

Съществуващите договорни отношения между трето лице, сключило договор за присъединяване на обект на потребител с [фирма], касаещи прехвърляне собствеността на вече изградените съоръжения за присъединяване, са неотнормирани към направеното искане за откриване на самостоятелна партия за реално ползвана електрическа енергия.

Спорът относно собствеността на съоръженията за присъединяване, ако въобще е налице такъв, при положение, че сградата е електроснабдена, следва да бъде разрешен при приложението на разпоредбата на чл. 117, ал. 8 от ЗЕ, съгласно която собствениците на електрически уредби и съоръжения при техническа възможност и свободен капацитет предоставят ползването им на оператора на електропреносната мрежа, съответно на оператора на електроразпределителна мрежа, за целите на преобразуването и преноса на електрическа енергия до други клиенти. Ползването се предоставя след сключване на договор по цена, определена по методика, одобрена от комисията, като при непостигане на съгласие комисията разпорежда предоставянето на ползването и заплащането на цена, определена от комисията по методиката.

Анализът на приложимата правна уредба води до правния извод за незаконосъобразност на решението на КЕВР. Регулаторният орган следва да постанови нов акт след установяване на всички релевантни факти и обстоятелства за правилното решаване на спора, поради което преписката следва да му бъде върната за произнасяне с ново решение, при спазване на указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона /в този смисъл Решение № 1220/27.01.2020 г. по адм. дело № 4917/2019 г. по описа на ВАС, III отд.; Решение № 5950/09.05.2018 г. по адм. дело № 8744/2017 г. по описа на ВАС, IV отд./.

С оглед изхода на спора на жалбоподателката следва да бъдат присъдени направените съдебно-деловодни разноски в размер на 50 лв.

От страна на процесуалния представител на ответника е направено искане за

присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което с оглед изхода на спора, не се явява основателно и не следва да бъде уважено.

Водим от горното съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Л. П. И., гражданин на Руска Федерация, чрез адв. Р. Д., със съдебен адрес: [населено място], ул „Св. К. О.“ № 1, ет. 2, Решение № Ж-498/10.07.2020 г., постановено от Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е прекратено административното производство по Жалба с вх. № Е-11Р-00-11/19.06.2018 г., подадена от собствениците на самостоятелни обекти в комплекс „Р. Бей 2“, [населено място], срещу [фирма].

ВРЪЩА преписката на КЕВР за ново произнасяне съобразно дадените в мотивите на настоящото решение задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на Л. П. И., гражданин на Руска Федерация, [дата на раждане] , чрез адв. Р. Д., със съдебен адрес: [населено място], ул „Св. К. О.“ № 1, ет. 2, направените по делото разноси за държавна такса в размер на 50 /петдесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: